

FRI TALAN

Debatt- och
insändarredaktör:
Marianne Marksell
Tel 042/17 50 77

Adress: Fri talan, Helsingborgs Dagblad,
Box 822, 251 08 Helsingborg.
Telefax: 042/17 51 17. E-post: insandare@hd.se

Skriv kort och tydligt.
Underteckna helst med namn. Signatur måste åtföljas av
namn, adress och telefonnummer (dagtid).
Redaktionen förbehåller sig rätten att korta och redigera
texterna. Utrymmet medger inte att alla insändare
publiceras.
Vi returnerar inte insända bidrag.

SVAR till "Rätt ska vara rätt" 10/12.

Jodå, jag är fullt medveten om att miljontals hönor, ankor och kreatur dödas för att bli dunjackor, läderportföljer, handskar med mera. Dunproduktionen är väldigt grym: för att fylla en kudde krävs att sex gäss plockats.

Fjädrarna rycks av varannan månad, efter 2-3 gånger slaktas fågeln, eller tvångsmatas för produktion av gäsleverpastej.

Skinprodukter är en stor industri och en del av slaktindustrin. Skinnen kommer framförallt från kor och kalvar som levtt under avskyvärda förhållanden.

Jag behöver väl inte nämna vilket helvete de råvar, minkar och chinchillor får genomgå på pälsskarnerna i vårt land? Fortfarande pågår uppfödning i små burar med nätgolv.

Jag använder inga produkter av vare sig skinn, dun, päls eller silke.

Henrik Scheutz

KÖPTE en gång en flaska whisky, taxfree, mellan Rödby och Puttgården för 94 svenska kronor. En likadan flaska köpte min fru åt mig i snabbköpet i München för 67 svenska kronor.

Råd: Kolla priserna i taxfree på Kastrup mot priserna på Väla.

Börje

VAD ÄR DET som har hänt med den butik som Myrorna driver på Södergatan i Helsingborg? Jag har för vana att en eller två gånger per vecka besöka detta "fyndställe" som jag brukade kalla det. Men sedan ett och ett halvt år har standarden samt tillgången på varor oavbrutet försämrats. Ibland har jag funderat på om de som skänker varor dit har blivit färre eller om folk i dessa svängremstider sliter längre på sina saker.

Jag ser gärna den tiden återkomma då det gick att finna stengods från Höganäs, keramik och porslin från Rörstrand och fina böcker om konst och kultur.

Inte roligt längre

Likgiltigheten röjer väg för orättvisor

Vi svenskar sägs vara flata, beskedliga och likgiltiga. Därför har vi starka fackföreningar och stora företag och en ofantlig statsapparat som sköter det mesta åt oss, för alla vill vi gömma oss i den grå massan, för vi är ju bekväma och fega också...

I Sverige lyder vi under Jantelagen, den som säger att vi inte ska tro att vi är något och klarar något som andra inte kan. Alltså siktar vi på sämsta gemensamma nämnare. Och därför har vi massor av organisationer och förbund, ombudsmän och statliga utredningar, regler, reglementen och allsköns bidrag. I avsaknad av mod och civilkurage lutar vi blint på våra auktoriteter och jurister och dem som makten haver.

Men är det inte dags att vi börjar vakna och upptäcka att rättvisan bara är skenbar och närmast rättar sig efter makten. Vår statminister sade efter Carl Bildts misstroendeförklaring efter valet: "Vi har rätt, det visade ju omröstningen". Visst, precis så fungerar det, makten talar och majoriteten har rätt även om man har gruvligt fel både sakligt och moraliskt. "Störst vinner" är det inte bara långtradarchaufförer som säger...

Sent omsider börjar våra styrande inse att landet nog egentligen behöver individer som har idéer och vågar starta småföretag så att Sverige kan börja blomstra igen. Att vi under lång tid misskött rättssystemet och urhoikat samhällsmoralen så att det finns dolda karteller, mutor och vänskapskorruption och stelbenta fackföreningar får de väl klara av själva bäst de kan.

I media berättas då och då

sorgliga historier om seriösa människor som bedragits och ruinerats av smarta affärsmän och manipulatörer. "Höjdarna" klarar sig alltid. De har inflytelserika vänner och advokater med passande moraluppfattning. Den lille står sig slätt mot de stora och har knappast hjälp av rättsapparaten. Domare saknar utbildning i affärsverksamhet och psykologi och har ofta en bakgrund avskärad från verkligheten. Att stämma affärsskurkar är därför ofta utsiktslöst.

Detta får till följd att vägen för omoralen jämnas mer och mer. Alltmedan konkursadvokaterna skor sig i skurkarnas spår och säljer värdefulla inventarier och lagervaror för en spottstyver till lämplig kontakt medan de utblottade småföretagarna resten av livet tvingas infria sina borgensåtaganden, för att deras banker inte hållit förvaltarna bättre under uppsikt. Vad det så vi ville ha det? Vi bryr oss inte och driver likgiltigt vidare.

Hur många fick inte lämna hus och hem när de svenska bankerna var som värst och hänsynslöstast i början av 90-talet med stöd av svenska statens penningmedel? Har man försökt lindra de tragedier som följde? Dessvärre kommer bankernas nutida välmåga och penningöverflöd knappast att användas för att gottgöra de svårast drabbade.

Frågan är om svenska folket och byråkraterna kommer att upphöra med den värsta dödsyndens av alla likgiltigheten, och i stället börja engagera sig mera för sin nästa, inte bara i fjärran land utan även på hemorten?

Bertil Burström
innovatör

**HELINGSBORGS
DAGBLAD**

© HELINGSBORGS DAGBLAD 1998

För ej beställt material ansvaras ej.
Redaktionell text i HD lagras i publiceras i tidningens databaser. Helsingborgs Dagblad
accepterar i princip inte material med förbehåll mot elektronisk spridning/lagring.

Chefredaktör och ansvarig utgivare:
SVEN-ÅKE OLOFSSON

Verkställande direktör:
LARS SVENSSON

Redaktionschef och stf ansvarig
utgivare:
ESKIL JONSSON

HD 17/12 - 58